

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Contencioso -Administrativo n° 1 de Pamplona (Spanien) den 5 februari 2018 – Daniel Ustariz Aróstegui mot Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(Mål C-72/18)

(2018/C 161/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Parter i det nationella målet

Klagande: Daniel Ustariz Aróstegui

Motpart: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Tolkningsfråga

- 1) Ska klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, vilket antagits genom rådets direktiv 1999/70/EG⁽¹⁾ av den 28 juni 1999, tolkas så, att den utgör hinder för en nationell bestämmelse, som den som är i fråga i det nationella målet, enligt vilken ett visst lönetillägg inte kan beviljas och utbetalas till personal inom den offentliga förvaltningen i Navarra som tillhör kategorin "kontraktsanställda enligt förvaltningsrättslig lagstiftning" – vilka har visstidsanställning – på grund av att detta lönetillägg utgör ersättning vid befordran och utveckling inom en yrkeskarriär som uteslutande är förbehållen personal som tillhör kategorin "ordinarie tjänstemän" – vilka har tillsvidareanställning?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43).

Överklagande ingett den 6 februari 2018 av Sophie Montel av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 29 november 2017 i mål T-634/16, Montel mot parlamentet

(Mål C-84/18 P)

(2018/C 161/20)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Sophie Montel (ombud: G. Sauveur, avocat)

Övriga parter i målet: Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ändra den överklagade domen genom att,
- ogiltigförklara det beslut som parlamentets generalsekreterare meddelade den 24 juni 2016, delgivet den 6 juli 2016, i vilket det slogs fast att "ett belopp på 77 267,42 euro felaktigt utbetalats till Sophie Montel" och vari den behörige utanordnaren och institutionens räkenskapsansvarige förpliktades att återkräva detta belopp,
- ogiltigförklara debetnota nr 2016-897, undertecknad av samma generaldirektör för budgetfrågor den 4 juli 2016,
- tillerkänna klaganden ersättning för den ideella skada som klaganden har lidit till följd av de grundlösa anklagelser som riktats mot henne innan några som helst slutsatser från undersökningen hade dragits, för att hennes rykte skadats och för de allvarliga svårigheter som det angripna beslutet har vållat henne såväl privat som politiskt,

- tillerkänna klaganden ersättning för hennes rättegångskostnader, och
- förplikta parlamentet att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

1. Första grunden: Rättsaktens upphovsman saknade behörighet.
 - Behörighet att besluta i finansiella frågor tillkommer Europaparlamentets presidium och inte generalsekreteraren.
 - Avsaknad av delegering till generalsekreteraren.
 - Rättsakten är ogiltig, eftersom den kränker parlamentsledamöternas oberoende ställning och rätt till en opartisk rättslig prövning.
2. Andra grunden: Åsidosättande av principen *electa una via*.
 - Parlamentets talman har hänskjutit ärendet till Olaf och det franska rättsväsendet.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till försvar.
 - Parlamentets talman har åsidosatt oskuldprincipen.
 - Parlamentets administration är både domare och part.
 - Parlamentet har anfört olika grunder under förfarandet.
 - Generalsekreteraren har vägrat att bereda klaganden tillfälle att yttra sig.
4. Fjärde grunden: Bevisbördan har vänts.
 - Parlamentet har tvingat klaganden att bevisa att hon inte har gjort sig skyldig till oegentligheter trots att det inte förfogade över några uppgifter som kunde föranleda det att på allvar misstänka att sådana förelåg
5. Femte grunden: Bristande motivering
 - Det enda skäl som anförts är publiceringen av en organisationsplan, trots att denna inte bevisar någonting.
6. Sjätte grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar.
 - Det finns inga regler som fastställer vilka bevis som ska inges och klaganden har därmed underkastad parlamentets fria skön.
7. Sjunde grunden: Åsidosättande av parlamentsassistenternas medborgerliga rättigheter.
 - Parlamentet förbjuder assistenterna att bedriva politisk verksamhet.
8. Åttonde grunden: Diskriminerande behandling, *Fumus persecutionis* och maktmissbruk
 - Klaganden har underkastats detta förfarande på grund av den politiska fientlighet som Europaparlamentets talman har gett uttryck för.
9. Nionde grunden: Åsidosättande av ledamöternas oberoende ställning.
 - Parlamentsassistenternas arbete är inte begränsat till lagstiftningsarbete.

10. Tionde grunden: Avsaknad av stöd i faktiska omständigheter.

- Parlamentet har till svar endast anfört att de handlingar som klaganden kommunicerat inte bevisade någonting trots att dessa handlingar styrkte assistentens arbete.
- Parlamentet kan inte bevisa sina påståenden.

11. Elfte grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

- Organisationsplanen (utgångspunkten för det förfarande som parlamentets talman inlett) publicerades i februari 2015 medan återkravet av det felaktigt utbetalda beloppet hänför sig till augusti 2014

Talan väckt den 7 februari 2018 – Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-86/18)

(2018/C 161/21)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Ondrůšek, F. Thiran och G. von Rintelen)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 51 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, s. 1), genom att inte, senast den 18 april 2016, sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
- ålägga Storhertigdömet Luxemburg, enligt artikel 260.3 FEUF att betala ett vite på 12 920 euro per dag från och med den dag då dom meddelas i detta mål för underlåtenheten att uppfylla skyldigheten att meddela de åtgärder som vidtagits för införlivande av direktiv 2014/23/EU, och
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Medlemsstaterna var enligt artikel 51.1 i direktiv 2014/23/EU skyldiga att sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 18 april 2016. Eftersom Luxemburg inte har underrättat kommissionen om de åtgärder för införlivande av direktivet som eventuellt har vidtagits, har kommissionen beslutat att väcka talan vid domstolen.
 2. Kommissionen har yrkat att Luxemburg ska åläggas att betala ett vite på 12 920 euro per dag. Vitesbeloppet har beräknats med hänsyn till fördragsbrottets svårighetsgrad och varaktighet, beloppets avskräckande verkan och medlemsstatens betalningskapacitet.
-